

## [Aksel Larsen.]

ringspartierne eller overhovedet de borgerlige Partier i denne Sal — og jeg forstaaer jo, at i hvert Fald alle de fire store Partier, de talmæssigt store Partier vil stemme for denne Udlevering —, at denne Sag er klaret med en eventuel, jeg maa maaske tilføje sandsynlig Injuriedom over det ærede Medlem Hr. Thomsen? Jeg tror det ikke. Hvis en Politiker offentlig fremsætter Udtalelser, er det noget, han maa staa ved offentligt. Hvis Udtalelsen viser sig at være tom og ubegrundet, saa er det sandsynligt, at Offentligheden dømmer ham, men hans Ansvar maa blive et politisk, og hans Vælgere maa afsige Dommen. Hvis det ærede Medlem Hr. Thomsen har fremsat Udtalelser, som er fuldkommen uberettigede og ganske ubegrundede, er farene med løs Snak og paa Grundlag af denne løse Snak har rettet Beskyldninger mod Regeringen eller Embedsmænd, er det sandsynligt, at den Offentlighed, det ærede Medlem repræsenterer, vil sige: Vi kan ikke føle os trygge ved dig som Repræsentant; vi maa vist skifte ud! Det er vel derfor, man overhovedet har noget, man kalder folkevalgte Institutioner, og det er derfor, Rigsdagsmænd overhovedet sidder her, at de skal udtale sig, men selvfølgelig over for Vælgernes vedstaa ikke alene deres Udtalelser, men ogsaa deres Gerninger.

Regeringen og alle de store Partier mener imidlertid ikke, det er tilstrækkeligt, at man gaar den Vej, men man siger: Nej, vi maa have det ærede Medlem dømt! Det er jo noget hovedløst noget. Der bliver rejst en i hvert Fald af det ærede Medlem begrundet — jeg kan ikke udtale mig om, hvor velbegrundet — Klage over Eksportudvalget. Det, man burde gøre, var naturligvis at undersøge, om Klagen var berettiget, undersøge Eksportudvalgets Virksomhed, men det begynder man ikke med, men med at kaste sig over vedkommende for ærekrænkende Beskyldninger. Jeg regner med, at han bliver dømt, og saa spørger jeg: Tror man, at selv den skrappeste Injuriedom, og selv den største Bøde eller den længst mulige Fængsling vil virke overbevisende paa den Offentlighed, det ærede Medlem repræsenterer? Absolut ikke! Tror man, at en saadan juridisk Afgørelse vil veje tungere end en Afgørelse, fremgaaet af en reel og uhildet Undersøgelse, som eventuelt giver det ærede Medlem Ret og eventuelt stiller ham blot i hans Vælgernes Øjne som en Mand, der farer med løs Snak? Jeg tror, at Offentligheden ikke vil være synderlig tilbøjelig til at fæste Lid til

en juridisk Afgørelse af Sagen, og jeg maa maaske tilføje, navnlig ikke, hvis den gaar det ærede Medlem imod; saa vil Offentligheden, og navnlig det ærede Medlems Vælgere, være tilbøjelig til at sige: Ja vel, man tog Kampen paa et Punkt, hvor den var ugunstigst muligt for vor Mand, hvor han ingen Chancer havde for at klare sig, hvor han *maatte* blive dømt, men netop derfor er han tifold mere vor Repræsentant og har tifold mere vor Tillid i Fremtiden end tilforn.

Sagen er jo, at man kan have grundet Mistanke eller Formodning om, at der er noget galt, og man kan fremsætte denne Mistanke eller Formodning, men at underbygge den med konkrete Beviser, der er saa stærke, at en juridisk Domstol bliver nødt til at anerkende dem, kan være svært. Det er nemlig Regeringen, der sidder med hele Administrationsapparatet, der sidder med alle Papirerne, og som har Politiet til at foretage Undersøgelserne — eller eventuelt ikke foretage Undersøgelserne, hvis det f. Eks. er en Sag vedrørende Politiet selv, det drejer sig om. Netop derfor er en Domstolsafgørelse ikke nogen ordentlig Udgang af den foreliggende Sag, og der findes ikke Skygge af reel Begrundelse i dette Tilfælde for at udlevere det ærede Medlem til Behandling af en Domstol. Det, der skal til, er en virkelig reel Undersøgelse af, om det ærede Medlems Klager er berettigede. Hvis de viser sig at være uberettigede, tænker jeg nok, det ærede Medlem faar sit Mas med at klare sig i Offentligheden, men det bliver den, der kommer til at afsige Dommen, og det bør det ogsaa være i et Tilfælde som det foreliggende.

Fra Retsforbundets Side er der stillet Forslag om en Dagsorden, som konkluderer i en parlamentarisk Undersøgelseskommission. Jeg beklager at maatte sige, at vort Parti ikke er i Stand til at stemme for denne Dagsorden, og det skyldes simpelt hen, at vi mener, der maatte kunne findes mere betryggende Former for Undersøgelse af denne Sag end gennem en parlamentarisk Undersøgelseskommission, bl. a. fordi en saadan vilde blive sammensat efter de Regler, der nu engang er gældende i dette Parlament, og det byder efter vor Mening ikke synderlig Betyrrelse for en virkelig uhildet og omfattende Opklaring af, hvad der i det hele taget foreligger. Men vi maa paa den anden Side afvise den Udvej af Sagen, som Regeringen her søger, og udtrykke som vor Opfattelse, at dette aldeles ikke styrker hverken Regeringen eller Kødeksportudvalget. Samtidig vil jeg endnu